॥ ३४ ॥ कतककारस्तु ॥ यदात्वित्यादिशापांतप्रतिपादकं स्वंवपुर्धारयिष्यसीत्यंतंश्लोकद्वयंप्रक्षिप्तमित्याह ॥ एवमुक्तेत्यादिसार्धश्लोकस्तु प्रामाणिकएव ॥ एवंचद्वात्रिंश
त्श्लोकाएवात्रेत्याहुः ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरा० वा० अष्टचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ धर्मधुरंधरस्यापिशक्रस्याधर्मेप्रवृत्तौ बीजंदर्शयितुमाह
अफलइति अदूषणइत्यर्थः ॥ त्रस्तेतित्रासेनस्वकारणंदैन्यंव्यज्यते ॥१॥ सुरकार्यमिति ॥ अन्यथाह्युग्रतपसा सकलदेवस्थानापहारस्तेनकृतःस्यादितिभावः ॥२॥ सा अह
ल्या दुश्चारित्रेतिनिराकृता उक्तशापपूर्वंत्यक्ता ॥ एवमपिसुरकार्यनिष्पत्तिःकथंतत्राह ॥ शापेति ॥ स्वस्मिन्गौतमकर्तृकशापमोक्षणेनास्यतपोमयाहृतं ॥ महतः

हिमवच्छिखरेरम्येतपस्तेपेमहातपाः ॥ ३४ ॥ इत्यार्षेश्रीरामायणे वा० वा० अष्टचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
अफलस्तुततःशक्रोदेवानग्निपुरोगमान् ॥ अब्रवीत्त्रस्तनयनःसिद्धगंधर्वचारणान् ॥ १ ॥ कुर्वतातपसोविघ्नंगौतमस्यमहात्मनः ॥
क्रोधमुत्पद्यहिमयासुरकार्यमिदंकृतं ॥ २ ॥ अफलोस्मिकृतस्तेनक्रोधात्साचनिराकृता ॥ शापमोक्षेणमहतातपोस्यापहृतंमया
॥ ३ ॥ तन्मांसुरवराःसर्वेसर्षिसंघाःसचारणाः ॥ सुरकार्यकरंयूयंसफलंकर्तुमर्हथ ॥ ४ ॥ शतक्रतोर्वचःश्रुत्वादेवाःसाग्निपुरोगमाः ॥
पितृदेवानुपेत्याहुःसर्वेसहमरुद्गणैः ॥ ५ ॥ अयंमेषःसदूषणःशक्रोह्यदूषणःकृतः ॥ मेषस्यदूषणंगृह्यशक्रायाशुप्रयच्छत ॥ ६ ॥
अफलस्तुकृतोमेषःपरांतुष्टिंप्रदास्यति ॥ भवतांहर्षणार्थंचयेचदास्यंतिमानवाः ॥ अक्षयंहिफलंतेषांयूयंदास्यथपुष्कलं ॥ ७ ॥

शापेनविनानतपोव्ययइतिभावः ॥ तपोव्ययसंपादककोधोत्पादनमेवकार्यंमयाकृतमितितात्पर्यं ॥ ३ ॥ सफलंमांसदूषणं ॥ सर्वेइत्यस्यवारद्वयपाठे हेसर्वेसुरवराःसर्वेयूयमि
त्यन्वयोज्ञेयः परत्रयूयमित्येवपाठःप्रायेण ॥४॥ पितृदेवाःकव्यवाहनादयः तानुपेत्य हव्यवाहनाग्निमुखेनाहुः ॥ अग्नेस्तुवचनंश्रुत्वेतिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ ५ ॥ अयंमेषःयोभव
तांहविष्वेन कल्पितः ॥ गृह्य गृहीत्वा॥६॥अफलस्त्वितिनन्विदमयुक्तं नहिमेषाअदूषणादृश्यंतइतिचेन्न भवदुद्देशेनकृतोहविष्वेन कल्पितोयोऽफलःषंढोमेषः यद्वादूषणभिन्नो
योमेषोमेषावयवोभवद्धविष्वेनकल्पितः सभवतांपरांतुष्टिंदास्यतीत्यन्वयात् ॥ येवाफलंमेषंभवतांहर्षणार्थं तोषायभवद्भ्योदास्यंति तेषामक्षयंफलंयूयंदास्यथेत्यन्वयः॥ ७ ॥